

Připojování výroben v roce 2021

Nové obnovitelné zdroje díky Modernizačnímu fondu a dalším dotacím

Radim Černý
ČEZ Distribuce, a. s.

Jan Kořán
Advokátní kancelář KF Legal, s. r. o.

1. 2021: kumulace různých forem podpory výroby elektřiny z OZE

Vnitrostátní plán ČR v oblasti energetiky a klimatu, který byl připraven na základě požadavků nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu, předpokládá nárůst podílu obnovitelných zdrojů v České republice s tím, že k dosažení podílu obnovitelných zdrojů energie (OZE) na hrubé konečné spotřebě na úrovni 22% má dojít do roku 2030. Jedná se o nárůst o 9 procentních bodů v porovnání s vnitrostátním cílem na úrovni 13,0% pro rok 2020. Podle tohoto tzv. klimaplánu se mělo jednat o postupný nárůst: 14,62% v roce 2022, 16,87% do roku 2025 a 18,85% do roku 2027.

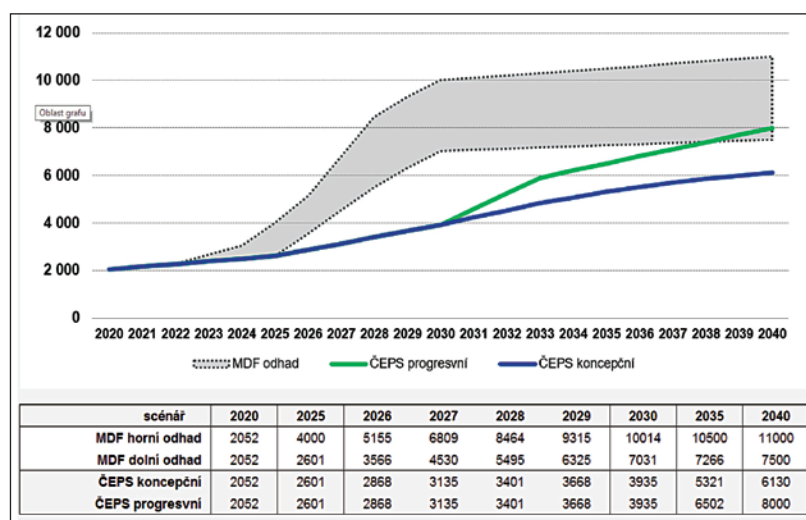
Nárůstu podílu OZE mají napomoci různé programy organizované Státním fondem životního prostředí (SFŽP), tedy jejich investiční podpora, například Nová zelená úsporám, Operační program podnikání a inovace pro konkurenceschopnost (OP PIK) či Operační program Technologie a aplikace pro konkurenceschopnost (OP TAK), a podpory provozního charakteru poskytované podle zákona o POZE (zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie, ve znění pozdějších předpisů). Aktuálně je Poslaneckou sněmovnou PČR projednávána novela zákona o POZE, jež má zavést podporu OZE prostřednictvím aukcí. V roce 2021 však budou spuštěny další mechanismy podpory OZE, zejména tzv. Modernizační fond (MDF), zřízený podle čl. 10d směrnice 2003/87/ES (a konkrétně jeho program Nové obnovitelné zdroje v energetice (RES+)), jejichž robustnost povede k významnému nárůstu budování výroben elektřiny z OZE, a to v rozsahu, který může významně překonat původní plány a očekávání.

To přináší náročné výzvy v oblasti připojování nových výroben k elektrizační

soustavě, ať již v rovině faktické, anebo v rovině právní. Právě směrem k některým těmto výzvám chceme nahlédnout v rámci této statě. Platí přitom, že proces připojování výroben je standardním procesem, který průběžně probíhal v minulosti a samozřejmě probíhá i nyní. Očekávaná masivní výstavba nových zdrojů představuje dobrý důvod pro to, abychom na něj soustředili naši pozornost. Lze předeslat, že pro připojování výroben elektřiny z OZE i z tzv. klasických zdrojů platí obdobné zákonitosti a pravidla. Zdroje OZE jsou pak navíc obdařeny přednostním právem na připojení na základě § 7 odst. 1 zákona o POZE.

2. Připojování výroben z OZE k soustavám (zejména distribučním) v následujících letech

Analýzy z let 2016–2018 vycházející ze SEK a závěrů NAP SG počítaly do konce roku 2030 s maximálním nárůstem instalovaného výkonu maximálně na trojnásobek současných hodnot. Tedy ze dvou tisíc megawattů na šest tisíc megawattů, a to zejména u fotovoltaických elektráren. Nové fondy přinášejí nové možnosti v rozvoji a růstu instalovaného výkonu obnovitelných zdrojů. Z doposud

Obr. 1: Scénáře vývoje FVE podle Modernizačního fondu a podle ČEPS

známých podkladů jednotlivých fondů vyplývá, že bude výrazným způsobem podpořena oblast OZE. Rozvíjeny budou i pozemní fotovoltaické instalace s velkými jednotkovými výkony.

Z analýz, které jsme zpracovali společně s kolegy z ČEPS, a.s., EGD, a.s., a PREdistribuce, a.s., vyplývá, že by se mohlo jednat o investiční podporu, díky které by se dalo dosáhnout až na hodnoty atakující hranici deseti tisíc megawattů. Již nyní eviduje provozovatel distribuční soustavy ČEZ Distribuce, a. s., na dvě stovky požadavků na nová připojení výroben s celkovým požadovaným výkonem přesahujícím hodnotu osmnácti set megawattů.

3. Zprovoznění výrobní představuje několik paralelních procesů

Výstavba a uvedení výrobní do provozu zahrnuje několik paralelních procesů a připojení k přenosové nebo distribuční soustavě představuje pouze jeden z nich.

Prvním z těchto procesů je obvykle územní a stavební řízení podle stavebního zákona (č. 183/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů), někdy doprovázené i posuzováním vlivů na životní prostředí. Úspěšné absolvování tohoto procesu je nejenom podmínkou legální výstavby výrobní, ale také podmínkou pro získání licence na výrobu elektřiny od Energetického regulačního úřadu (ERÚ).

Pro to, aby mohl výrobce elektřiny začít podnikat a vyrábět elektřinu za účelem její dodávky, potřebuje získat podnikatelské oprávnění, kterým je licence na výrobu elektřiny, vydávaná ERÚ podle § 3 a násl. energetického zákona (č. 458/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Podle platné úpravy musí výrobce licenci získat i tehdy, pokud hodlá veškerou vyrobenou elektřinu spotřebovávat sám (i v případě OZE), ledaže by se jednalo o výrobu elektřiny ve výrobně s instalovaným výkonem do 10 kW určené pro vlastní spotřebu zákazníka, za podmínek upravených v § 3 odst. 3 energetického zákona. Pro samotné připojení výrobní k přenosové nebo distribuční soustavě není licence nezbytná; připojení tudíž není podmíněno tím, že pro výrobní již byla udělena licence, a ani naopak připojení nepředstavuje podmínku pro získání licence. Každopádně ale získání licence přichází do úvahy teprve v okamžiku, kdy je výrobní dokončena alespoň do té míry, že může být provozována ve zkušebním provozu a že pro to získala i příslušné oprávnění.

Energetický zákon umožňuje také provozování výrobní elektřiny bez licence, pouze na základě předchozího oznámení ERÚ, v tzv. provozu pro ověření technologie podle § 5 odst. 9 energetického zákona. Zde naopak podmínkou legálního provozu pro ověření technologie představuje připojení výrobní elektřiny v souladu se smlouvou o připojení (ač přitom připojení výrobní není podmínkou získání licence) a sjednání smlouvy, jejímž předmětem je dodávka elektřiny vyrobené v průběhu provozu pro ověření technologie jinému účastníkovi

trhu s elektřinou (bez této smlouvy by se jednalo o neoprávněnou dodávku ve smyslu § 52 energetického zákona). Pro výrobce elektřiny z OZE se ale nemusí jednat o vhodnou variantu zprovoznění. Cenová rozhodnutí ERÚ, právní předpisy a podmínky jednotlivých dotačních titulů totiž obvykle spojují okamžik získání nároku na podporu s okamžikem tzv. uvedení výrobní do provozu; jednou z podmínek uvedení do provozu je pak skutečnost, že rozhodnutí o udělení licence na výrobu elektřiny nabylo právní moci (§ 8 odst. 1 vyhlášky č. 145/2016 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Výrobce, který řádně uvede výrobní do provozu pro ověření technologie, nemusí tímto krokem dosáhnout jejího uvedení do provozu ve smyslu příslušných pravidel upravujících nárok na podporu. Na tento aspekt musí dbát i výrobci, kteří hodlají využít podpory z Modernizačního fondu.

Jak již bylo uvedeno výše, Modernizační fond z pohledu ES ČR „vrací do hry“ i velké výrobní z OZE, jejichž výstavba byla v posledních letech značně utlumena, neboť se existující dotační tituly koncentrovaly spíše na malé zdroje. Pak je ovšem nutné mít na zřeteli, že výstavba výrobní elektřiny o celkovém instalovaném elektrickém výkonu 1 MW a více je podle § 30a a násl. energetického zákona možná pouze na základě udělené státní autorizace na výstavbu výrobní elektřiny. Za celkový instalovaný elektrický výkon výrobní elektřiny se považuje součet hodnot instalovaných výkonů výrobních jednotek v místě připojení do elektrizační soustavy. O žádostech o udělení autorizace rozhoduje Ministerstvo průmyslu a obchodu.

Pro samotný provoz výrobní – nejedná-li se o výrobní provozovanou v ostrovním provozu – je pak klíčové její připojení k distribuční nebo přenosové soustavě, díky němuž může vyrobenou elektřinu dodávat ostatním účastníkům trhu. Provozovatele soustav tíží tzv. připojovací povinnost [§ 24 odst. 10 písm. a), § 25 odst. 10 písm. a) energetického zákona], s výjimkou zákonem taxativně vymezených případů, kterými jsou prokazatelný nedostatek kapacity zařízení pro přenos či distribuci a ohrožení spolehlivého a bezpečného provozu distribuční soustavy nebo přenosové soustavy. V současné situaci, kdy se očekává připojování velkého množství výroben, je nutné reálně počítat s tím, že i přes snahu jednotlivých provozovatelů distribučních soustav a provozovatele přenosové soustavy vyjít vstříc může dojít v některých případech k tomu, že nebudou připojeni všichni žadatelé, například proto, že v některých oblastech nebude existovat dostatek kapacity pro připojování dalších výroben, anebo proto, že bude dosaženo limitu připojitelného výkonu do elektrizační soustavy stanoveného provozovatelem přenosové soustavy. Vzhledem k očekávané velikosti požadovaného výkonu u nově podporovaných výroben se bude zpravidla jednat o připojování do napěťové úrovně vysokého a velmi vysokého napětí.

4. Připojování výroben a jeho fáze

Samotné připojení výrobní se z právního hlediska uskutečňuje na základě smlouvy o připojení (§ 50 odst. 3 energetického zákona), jejímž předmětem jsou závazek provozovatele přenosové nebo distribuční soustavy připojit k přenosové soustavě nebo k distribuční soustavě zařízení žadatele pro výrobu elektřiny a zajistit dohodnutý rezervovaný příkon a výkon a závazek žadatele o připojení uhradit podíl na oprávněných nákladech na připojení. Smlouva o připojení upravuje technické podmínky připojení, včetně toho, jaké úpravy přenosové nebo distribuční soustavy nezbytné pro uskutečnění připojení musí provést provozovatel soustavy a jaké podmínky pro připojení musí splnit žadatel o připojení.

Smlouva o připojení tak přináší závazky nejenom provozovateli soustavy, ale i žadateli (výrobci). V souvislosti s tzv. předregistrační výzvou RES+ se ukazuje, že zájem o podporu projevují i žadatelé, jejichž projekty se zatím nacházejí jen ve velmi počáteční fázi přípravy, anebo se jedná dokonce pouze o zvažované záměry. Tito žadatelé musí zvláště zvažovat podání žádosti o připojení a následné uzavření smlouvy s provozovatelem soustavy. Kromě rezervace výkonu, který mohou mít zájem si „zablokovat“ pro potřeby své výrobní (což se může např. v některých oblastech s nedostatkem kapacity pro připojování jevit jako logický krok), jim totiž smlouva také založí závazky uhradit podíl na oprávněných nákladech na připojení, stanovený vyhláškou o připojení (č. 16/2016 Sb.), a uhradit případné marně vynaložené náklady provozovatele soustavy na úpravy přenosové či distribuční soustavy, pakliže k připojení výrobní z důvodu na straně žadatele nedojde (tyto náklady se ponížují o uhrazený podíl). K podání žádosti o připojení by tedy žadatelé měli přistupovat až v okamžiku, kdy s vysokou mírou pravděpodobnosti budou moci spoléhat na to, že výrobní budou moci fakticky vybudovat a zprovoznit.

U připojovacího procesu můžeme rozlišovat tři fáze: fázi podání žádosti o připojení a jejího vyřízení, fázi „realizační“, kdy žadatel hradí podíl na oprávněných nákladech na připojení a buduje výrobní a provozovatel soustavy provádí úpravy soustavy nezbytné pro připojení, a fázi samotného připojení výrobní k přenosové soustavě či distribuční soustavě a jejího uvedení do paralelního provozu s touto soustavou.

5. Žádost o připojení a její posuzování

Proces připojení je zahájen podáním písemné žádosti o připojení, jejíž náležitosti upravuje ust. § 4 a jednotlivé přílohy vyhlášky o připojení. Provozovatel přenosové či distribuční soustavy, který žádost obdržel, posuzuje žádost zejména s ohledem na hlediska obsažená v § 8 odst. 1 vyhlášky o připojení a na toto posouzení má vyhláškou stanovenou základní lhůtu 30 (na napěťové úrovni NN), resp. 60 (VN, VVN) dní od obdržení úplné

Tab. 1: Výkonové kategorie výroben (výrobních modulů) podle RfG

Kategorie výrobního modulu	Limit	Podkat.	Hranice PDS
A	800 W	A1	≥ 800 W; ≤ 11 kW
		A2	> 11 kW; < 100 kW
B	1 MW	B1	≥ 100 kW; < 1 MW
		B2	≥ 1 MW; < 30 MW
C	50 MW	C	≥ 30 MW < 75 MW
D	75 MW	D	≥ 75 MW

žádosti. Tyto lhůty se však prodlužují v případech, kdy je nutné provádět měření nebo ověření chodu sítě výpočtem, anebo tehdy, pokud si provozovatel soustavy vyžádá po žadateli zpracování studie připojitelnosti, s čímž je nutné zejména u větších výroben připojovaných do napěťové úrovně VN a VVN dopředu počítat. Jedná se o fázi, kdy dominantní podíl povinností tíží provozovatele soustavy, jenž musí dostát své připojovací povinnosti, řádně a ve lhůtách stanovených vyhláškou o připojení posoudit žádost o připojení a zpracovat a předložit žadateli buď návrh smlouvy o připojení, anebo návrh smlouvy o smlouvě budoucí o připojení. Záleží na provozovateli soustavy, který z těchto dvou smluvních typů zvolí, přičemž smlouva o smlouvě budoucí přichází do úvahy zejména tam, kde budou pro umožnění připojení výrobní prováděny úpravy přenosové nebo distribuční soustavy. Každá nová žádost nebo změna stávající hodnoty rezervace výkonu podléhá technickému posouzení připojitelnosti. Jedná se zejména o posouzení úrovně požadavku vůči celkovému bilančnímu limitu pro nepředikovatelné zdroje, dále pak posouzení vůči maximální zatížitelnosti zařízení sloužícího k vyvedení výkonu a následně hodnocení výsledné změny napětí v místě připojení pomocí výpočtu.

Řadu povinností má však i žadatel o připojení. Jejich nesplnění ve lhůtě přitom vede k tomu, že jeho žádost nadále není posuzována, a v případě, že má o připojení i nadále zájem, musí podat žádost novou. Zmíňme například povinnost doplnit údaje nezbytné pro náležité posouzení žádosti o připojení v přiměřené lhůtě stanovené provozovatelem soustavy (ať již je důvodem pro uplatnění požadavku na doplnění neúplnost žádosti, anebo potřeba získat dodatečné informace nezbytné pro posouzení), povinnost zpracovat studii připojitelnosti, povinnost požádat provozovatele přenosové soustavy nebo provozovatele distribuční soustavy o podklady pro zpracování studie připojitelnosti do 30 dnů po obdržení žádosti o její zpracování či povinnost přijmout návrh smlouvy o připojení či smlouvy o smlouvě budoucí o připojení ve lhůtě podle § 9 odst. 3 vyhlášky o připojení (u výroben připojovaných

na napěťové úrovni VN a VVN se jedná o lhůtu 60 dnů). Tato první fáze procesu připojení je ukončena uzavřením smlouvy o připojení nebo smlouvy o smlouvě budoucí o připojení mezi žadatelem o připojení a provozovatelem soustavy. Toliko v případech, kdy je dán zákonný důvod pro odmítnutí žádosti o připojení, musí provozovatel soustavy žadateli ve lhůtě pro předložení návrhu smlouvy sdělit, že výrobu nelze připojit z důvodů stanovených energetickým zákonem. Typicky pokud dojde k nashromáždění více požadavků v jednom území nebo uzlové transformovně, může dojít i k zamítnutí požadavku na připojení. Sdělení provozovatele soustavy, že výrobu nelze ze zákonného důvodu připojit, však bude vždy rádě odůvodněné.

Tab. 2: **Souhrnný přehled požadavků na výrobní z Přílohy 4 PPDS, které plynou z RfG**

Článek RfG	Požadavky RfG	Typ výrobního modulu					
		A1	A2	B1	B2	C	D
13.1a	Frekvenční rozsahy a časové limity pro VM	X	X	X	X	X	X
13.1b	Hodnota rychlosti změny frekvence (RoCoF)	X	X	X	X	X	X
13.2	Omezený frekvenčně závislý režim při nadfrekvenci (LFSM-O)	X	X	X	X	X	X
13.4; 13.5	Dovolené snížení činného výkonu při klesající frekvenci soustavy	X	X	X	X	X	X
13.6	Logické rozhraní pro přerušování dodávky činného výkonu	X	X	X	X		
13.7	Podmínky pro automatické připojení k soustavě	X	X	X	X	X	
14.2	Rozhraní pro snížení činného výkonu		X	X			
14.3	Překlenutí poklesu napětí (FRT)	X	X	X	X	X	
14.4	Opětovné připojení po poruše		X	X	X	X	X
14.5d	Komunikace a výměna informací			X	X	X	X
15.2a,b	Regulovatelnost činného výkonu			X	X	X	X
15.2c	Omezený frekvenčně závislý režim při podfrekvenci (LFSM-U)				X	X	X
15.2d	Frekvenčně závislý mód (FSM)					X	X
15.2g	Komunikace a výměna informací o režimu FSM					X	X
15.5a	Schopnost startu ze tmy				X	X	X
15.5b	Schopnost ostrovního provozu					X	X
15.5c	Rychlé opětovné přifázování					X	X
15.6a	Kritéria pro detekci ztráty úhlové stability nebo ztráty regulace					X	X
15.6b	Přístrojové vybavení			X	X	X	X
15.6c	Simulační modely				X	X	X
15.6e	Minimální a maximální limity rychlosti změn činného výkonu				X	X	X
16.2b	Doby připojení VM k soustavě v případě přepětí a podpětí						X
16.2c	Automatické odpojení na základě hodnoty napětí						X
16.3	Překlenutí poklesu napětí (FRT)						X
16.4	Nastavení synchronizačních zařízení						X
17.2a	Dodávka jalového výkonu			X			
17.3	Obnova činného výkonu po poruše			X	X	X	X
18.2	Dodávka jalového výkonu				X	X	X
20.2a	Dodávka jalového výkonu u nesynchronních VM		X	X			
20.2b,c	Rychlý poruchový proud v případě poruchy			X	X	X	X
20.3	Obnova činného výkonu po poruše		X	X	X	X	X
21.2	Umělá setrvačnost				X	X	X
21.3b,c	Dodávka jalového výkonu				X	X	X
21.3d	Režimy regulace jalového výkonu				X	X	X
21.3e	Priorita příspěvků činného nebo jalového výkonu			X	X	X	X
21.3f	Tlumení výkonových oscilací				X	X	X

Je-li však možné zařízení žadatele připojit za jiných podmínek, popř. lze-li žádosti vyhovět pouze částečně, provozovatel soustavy takovou skutečnost žadateli sdělí včetně důvodů, pro které nelze zařízení za požadovaných podmínek připojit, a předloží žadateli návrh smlouvy o připojení nebo smlouvy o smlouvě budoucí.

6. Realizační fáze procesu připojení

Následná realizační fáze bude probíhat různým způsobem a různě dlouho podle konkrétních okolností každého případu, zejména s ohledem na charakter výroby a způsob jejího připojení, určené smlouvou o připojení. V případě významnějšího náporu žádostí o připojení, jež avizují shora zmíněné skutečnosti, lze

očekávat prodloužení tohoto procesu s ohledem na přirozené limity externích a interních odborných kapacit provozovatelů soustav. Provozovatel přenosové soustavy, resp. provozovatel distribuční soustavy, totiž musí zajistit provedení úprav soustavy nezbytných pro připojení výroby, což obvykle realizují prostřednictvím externích subjektů, ať již se jedná o projekční kanceláře, stavební firmy, nebo dodavatele materiálu a technologií.

Pokud jsme zmínili provádění úprav soustavy umožňujících připojení, na úrovni distribuční soustavy se bude jednat zejména o následující typická technická řešení předávacích bodů:

Připojení na napěťové úrovni VVN:

- » Vybudování nové rozvodny (R) 110 kV (zjednodušené H – bez vývodu na transformátory) včetně vedení VVN bez distribuce
- » Rozšíření stávající R 110 kV typu H – přípojnice VVN s odpojovači
- » Rozšíření stávající R 110 kV – 1x pole VVN – bez vypínače u OZE
- » Rozšíření stávající R 110 kV – 1x pole VVN – s vypínačem u OZE

Připojení na napěťové úrovni VN:

- » Instalace DÚS (dálkový úsekový spínač) na vedení VN
- » Rozšíření stávající R 22 kV nebo 35 kV o vývodové pole
- » Vyzbrojení pole VN ve stávající distribuční trafostanici (TS) / výměna rozvaděče VN
- » Nová TS včetně kabelové smyčky VN

» Doplnění rozvaděče VN do TS v majetku OZE/AKU + vedení VN (smyčka)

Jak u žadatele, tak u provozovatele soustavy mohou vést k neplánovanému prodloužení realizační fáze různé povolenací procesy (zejména územní a stavební řízení), resp. zdržení v těchto procesech. Další komplikace může v některých případech přinést nutnost průchodu přes nemovitosti třetích osob a potřeba získat příslušná soukromoprávní oprávnění k těmto nemovitostem (typicky služebnosti – věcná břemena).

7. První paralelní připojení výrobní a zkoušky a simulace podle RfG

Teprve v okamžiku, kdy jsou dokončeny úpravy přenosové nebo distribuční soustavy a jsou splněny všechny podmínky i na straně výrobce, může dojít k samotnému připojení výrobní. Až doposud tento proces sestával z tzv. prvního paralelního připojení výrobní, doloženého příslušným protokolem.

Pro výrobní podpořené z Modernizačního fondu (i pro všechny ostatní) ale již platí jedna podstatná novinka, kterou je nutnost absolvovat ověřovací (certifikační) postup podle nařízení RfG (nařízení Evropské komise (EU) 2016/631 ze dne 14. dubna 2016, kterým se stanoví kodex sítě pro požadavky na připojení výroben k elektrizační soustavě). Od roku 2019 totiž musí nové zdroje splňovat požadavky podle nařízení RfG. Splnění těchto požadavků se ověřuje v závěrečné fázi uvedení do provozu formou doložení souladu s požadavky RfG. Zejména výrobní s větším instalovaným výkonem budou muset absolvovat zkoušky a simulace požadované tímto nařízením, z nichž některé lze uskutečnit jen za podmínky, že je výrobní fakticky připojena k příslušné soustavě. Jen ve vybraných případech lze ověřování parametrů doložit certifikačním protokolem.

V **tab. 2** je uveden souhrnný přehled požadavků na výrobní z Přílohy 4 PPDS, které plynou z RfG.

Mgr. et Mgr. Jan Kořán – Jan Kořán souběžně absolvoval magisterské studium na Právnické fakultě Univerzity Karlovy (obor právo) a bakalářské a magisterské studium na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy (obor Politologie). Od počátku své profesní dráhy působí v advokacii. Od roku 2007 je Jan Kořán advokátem a společníkem v Advokátní kanceláři KF Legal, s.r.o. Při výkonu advokacie se dlouhodobě specializuje na oblast energetického práva a oblast práva životního prostředí a poskytuje právní služby klientům z této oblasti, věnuje se rovněž přednáškové činnosti. V rámci své praxe se zabývá nejrůznějšími otázkami souvisejícími s energetikou, zejména elektroenergetikou a teplárenstvím a podporou obnovitelných zdrojů energie. Je členem rozkladové komise Energetického regulačního úřadu. V oblasti životního prostředí se zabývá mj. problematikou odpadů, územním a stavebním řízením, posuzováním vlivů na životní prostředí (EIA), nakládáním s radioaktivními odpady, nakládáním s vodami atd., podílí se i na legislativních pracích.

Ing. Radim Černý – je absolventem Západočeské univerzity v Plzni, fakulty elektrotechnické. Svou profesní kariéru zahájil v roce 1995, kdy nastoupil do Skupiny ČEZ. V té době zastával pozici technika rozvoje sítě vysokého napětí v tehdejší společnosti Severočeská energetika, a. s. Od roku 2005 působí ve společnosti ČEZ Distribuce, a. s., kde získal mnoholeté zkušenosti na vedoucích pozicích v oblasti strategie a řízení sítě i řízení distribučních aktiv. Na starosti měl mimo jiné projekt Asset management a sjednocení dispečerského řídicího systému. Momentálně zastává roli ředitele úseku Provoz a řízení distribuční soustavy. Od roku 2012 byl členem představenstva ČEZ Distribuce, a. s., a v únoru 2019 se stal jeho místopředsedou.